

Fremsat den xx. oktober 2006 af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, lov om forsikringsformidling og forskellige andre love

(Administrative lettelser, oplysningskrav ved pengeoverførsler, indbetaling af bidrag til skadesgarantifonden, forsikringsagenters registrering m.v.)

§ 1

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 286 af 4. april 2006, som ændret ved lov nr. 527 af 7. juni 2006, foretages følgende ændringer:

1. I § 19 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Finanstilsynet kan give tilladelse til, at et skadesforsikringsselskab, der gennem en filial driver virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, kan udøve forsikringsformer, der er i overensstemmelse med rets anvendelsen i det pågældende land, uanset at dette ikke er tilladt i Danmark.«

2. §§ 47, 48, stk. 1 og 7, og 110, stk. 1 og 3, ophæves.

3. § 108, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Den ansvarshavende aktuar skal påse, at selskabet overholder sit tekniske grundlag m.v. Aktuaren skal i denne forbindelse gennemgå det aktuarmæssige indhold i selskabets aktiviteter og materiale og påse, at det tekniske grundlag m.v., jf. § 20, til enhver tid er i overensstemmelse med de i § 21, stk. 1-5, nævnte krav.«

4. § 162, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) Obligationer, som er optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, eller tilsvarende markeder i andre lande, og som er udstedt af internationale organisationer, der som medlem har mindst et af medlemslandene i Den Europæiske Union.«

5. § 162, stk. 1, nr. 9 og 10, affattes således:

- »9) Andre obligationer og lån optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, eller tilsvarende markeder i andre lande omfattet af zone A.
- 10) Kapitalandele optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, eller tilsvarende markeder i andre lande omfattet af zone A.«

6. § 162, stk. 1, nr. 12 og 13, affattes således:

- »12) Kapitalandele og andre værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, eller tilsvarende markeder i andre lande uden for zone A.
- 13) Andre lån og værdipapirer, som ikke omfattes af nr. 1-12.«

7. § 163, stk. 1, nr. 2, ophæves.

Nr. 3-5 bliver herefter nr. 2-4.

8. § 163, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Andre lån og værdipapirer omfattet af § 162, stk. 1, nr. 13, må højst udgøre 10 pct. af de forsikringsmæssige hensættelser.«

9. I § 168 ændres »§ 163, stk. 1, nr. 5« til: »§ 163, stk. 1, nr. 4«.

10. I § 204, stk. 7, ændres »forsikringsselskaber« til: »gensidige forsikringsselskaber«.

11. §§ 293, stk. 2, og 346, stk. 3, ophæves.

12. § 353, stk. 1, ophæves.

Stk. 2 bliver herefter stk. 1.

13. § 358, stk. 2, ophæves.

§ 2

I lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 843 af 7. september 2005, som senest ændret ved § 2 i lov nr. 527 af 7. juni 2006 foretages følgende ændringer:

1. § 83, stk. 6, 1. pkt., ophæves.

§ 3

I lov nr. 117 af 27. februar 2006 om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* indsættes efter »gyldighed i Danmark.«: »Loven gennemfører desuden artikel 2(2)(b), 15 og 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning xx af xx om oplysninger om indbetalere ved pengeoverførsler.«

2. Overskriften til § 16 ændres fra »Betalingsformidling« til: »Pengeoverførsler«.

3. § 16 affattes således:

»§ 16. Reglerne for hvilke oplysninger, der skal ledsage en pengeoverførsel, reguleres i forordning om oplysninger om indbetaler ved pengeoverførsler, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Forordningen gælder ikke for indenlandske pengeoverførsler i forbindelse med køb af varer og tjenesteydelser, når

- 1) beløbet ikke overstiger 1.000 euro,
- 2) modtagerens betalingsformidler er omfattet af denne lov og
- 3) modtagerens betalingsformidler ved hjælp af et entydigt referencenummer kan finde frem til den juridiske eller fysiske person, som betalingsmodtageren har aftale med om levering af varer eller tjenesteydelser.

Stk. 3. Kravene til hvilke oplysninger, der skal ledsage en pengeoverførsel, jf. artikel 5 i forordningen, finder ikke anvendelse på pengeoverførsler til organisationer med et almennyttigt formål, der ikke overstiger et beløb på 150 euro, når overførslen gennemføres inden for landets grænser, og organisationen er underlagt krav om regnskabsaflæggelse samt enten er undergivet ekstern revision, der er foretaget af en statsautoriseret eller en registreret revisor, eller er undergivet offentligt tilsyn.

Stk. 4. Undtagelse efter stk. 3 er betinget af, at organisationen lader sig registrere hos xx og dokumenterer, at kravet om regnskabsaflæggelse og enten ekstern revision eller offentligt tilsyn er opfyldt. Organisationens øverste ledelse eller i øvrigt udøver kontrol over selskabet. Ændringer i de i 1. og 2. pkt. nævnte forhold skal indberettes til xx.«

4. I § 32, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Erhvervs- og Selskabsstyrelsen påser endvidere, at virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 11, overholder forordning om oplysninger om indbetaler ved pengeoverførsler.«

5. I § 32, stk. 3, indsættes efter »i medfør heraf«: »samt overholdelse af forordning om oplysninger om indbetaler ved pengeoverførsler«.

6. I § 34, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Finanstilsynet påser endvidere, at virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-10 og 12 overholder forordning om oplysninger om indbetaler ved pengeoverførsler, såfremt disse virksomheder og personer udfører pengeoverførsler.«

7. I § 34, stk. 3, indsættes efter »i medfør heraf«: »samt overholdelse af forordning om oplysninger om indbetaler ved pengeoverførsler«.

8. I § 36 indsættes efter »i medfør af loven«: »samt i henhold til forordning om oplysninger om indbetaler ved pengeoverførsler«.

9. § 37, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. I regler udstedt i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i reglerne.«

10. I § 37 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Forsætlig eller grov uagtsom overtrædelse af forordning om oplysninger om indbetaler ved pengeoverførsler straffes med bøde. Ved særlig grove eller omfattende forsætlige overtrædelser kan straffen stige til fængsel i indtil 6 måneder.«

Stk. 6 bliver herefter stk. 7.

§ 4

I lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, jf. lovbekendtgørelse nr. 172 af 17. marts 2005, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes efter »har indgået aftale med«: », jf. dog § 5, stk. 4«.

2. I § 3 indsættes som *stk. 8*:

»*Stk. 8.* Finanstilsynet kan fritage et forsikringsselskabs virksomhed via filial eller grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, for pligten til at betale bidrag efter stk. 3, hvis den udenlandske filial eller den grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed er omfattet af en garantiordning i det land, hvor aktiviteten udøves.«

3. I § 5 indsættes efter *stk. 3* som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Fonden dækker ikke erstatningskrav efter stk. 1 og 2 eller præmier efter stk. 3 for et forsikringsselskabs udenlandske filial eller grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed, som efter § 3, stk. 8, er fritaget for pligten til at betale bidrag.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

4. I § 14 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Uanset stk. 3 kan forsikringsselskabet, hvis det årlige bidrag til garantifonden ikke overstiger 50.000 kroner, indsende en erklæring underskrevet af selskabets ansvarlige ledelse til fonden om, at de indbetalte bidrag er korrekt beregnet.«

§ 5

I lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 887 af 24. august 2004, som ændret ved lov nr. 1370 af 20. december 2004, § 10 i lov nr. 1383 af 20. december 2004, § 4 i lov nr. 411 af 1. juni 2005, lov nr. 1059 af 9. november 2005, § 3 i lov nr. 116 af 27. februar 2006 og § 3 i lov nr. 404 af 8. maj 2006, foretages følgende ændringer:

1. § 26 b, *stk. 1, nr. 2*, affattes således:

»2) Obligationer optaget til handel på et reguleret marked i lande inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, eller tilsvarende markeder i andre lande, og som er udstedt af internationale organisationer, der som medlem har mindst et af medlemslandene i Den Europæiske Union.«

2. § 26 b, *stk. 1, nr. 8 og 9*, affattes således:

»8) Andre obligationer og lån optaget til handel på et reguleret marked i lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, eller tilsvarende markeder i andre lande omfattet af zone A.

9) Kapitalandele optaget til handel på et reguleret marked i lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, eller tilsvarende markeder i andre lande omfattet af zone A.«

3. § 26 b, *stk. 1, nr. 11 og 12*, affattes således:

»11) Kapitalandele og andre værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for den Europæiske Union, eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, eller tilsvarende markeder i andre lande uden for zone A.

12) Andre lån og værdipapirer, som ikke omfattes af nr. 1-11.«

4. § 26 d, stk. 1, nr. 2, ophæves.
Nr. 3-5 bliver herefter nr. 2-4.

5. § 26 d, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Andre lån og værdipapirer omfattet af § 26 b, stk. 1, nr. 12, må højst udgøre 10 pct. af Arbejdsmarkedets Tillægspensions aktiver.«

§ 6

I lov om Lønmodtagers Dyrtingsfond, jf. lovbekendtgørelse nr. 939 af 15. september 2004, som ændret ved § 9 i lov nr. 1383 af 20. december 2004, § 5 i lov nr. 411 af 1. juni 2005 og § 4 i lov nr. 116 af 27. februar 2006, foretages følgende ændringer:

1. § 6 b, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) Obligationer optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, eller tilsvarende markeder i andre lande, og som er udstedt af internationale organisationer, der som medlem har mindst et af medlemslandene i Den Europæiske Union.«

2. § 6 b, stk. 1, nr. 8 og 9, affattes således:

»8) Andre obligationer og lån optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, eller tilsvarende markeder i andre lande omfattet af zone A.

9) Kapitalandele optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, eller tilsvarende markeder i andre lande omfattet af zone A.«

3. § 6 b, stk. 1, nr. 11 og 12, affattes således:

»11) Kapitalandele og andre værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, eller tilsvarende markeder i andre lande uden for zone A.

12) Andre lån og værdipapirer, som ikke omfattes af nr. 1-11.«

4. § 6 d, stk. 1, nr. 2, ophæves.

Nr. 3-5 bliver herefter nr. 2-4.

5. § 6 d, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Andre lån og værdipapirer omfattet af § 6 b, stk. 1, nr. 12, må højst udgøre 10 pct. af Lønmodtagernes Dyrtingsfonds aktiver.«

§ 7

I lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 154 af 7. marts 2006, som ændret ved § 4 i lov nr. 404 af 8. maj 2006, foretages følgende ændringer:

1. § 69, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) Obligationer, som er optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, eller tilsvarende markeder i andre lande, og som er udstedt af internationale organisationer, der som medlem har mindst et af medlemslandene i Den Europæiske Union.«

2. § 69, stk. 1, nr. 8 og 9, affattes således:

- »8) Andre obligationer og lån optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, eller tilsvarende markeder i andre lande omfattet af zone A.
- 9) Kapitalandele optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, eller tilsvarende markeder i andre lande omfattet af zone A.«

3. § 69, stk. 1, nr. 11 og 12, affattes således:

- »11) Kapitalandele og andre værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, eller tilsvarende markeder i andre lande uden for zone A.
- 12) Andre lån og værdipapirer, som ikke omfattes af nr. 1-11.«

4. § 70, stk. 1, nr. 2, ophæves.

Nr. 3-5 bliver herefter nr. 2-4.

5. § 70, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Andre lån og værdipapirer omfattet af § 6b, stk. 1, nr. 12, må højst udgøre 10 pct. af Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomsforsikrings aktiver.«

§ 8

I lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1017 af 24. oktober 2005, foretages følgende ændring:

1. § 69 ophæves.

§ 9

I lov om forsikringsformidling, jf. lovbekendtgørelse nr. 767 af 5. august 2005, som ændret ved lov nr. 524 af 7. juni 2006 foretages følgende ændring:

1. I § 3, stk. 3, indsættes efter »§ 34«: »og § 35«.

2. § 27 affattes således:

»§ 27. Virksomheder, der udøver forsikringsagentvirksomhed, skal registreres, jf. stk. 2 og 3.

Stk. 2. Har virksomheden indgået aftale om formidling af forsikringsprodukter for et dansk forsikringsselskab, for en filial af et forsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, eller for et forsikringsselskab, der har fået tilladelse af Finanstilsynet, påhviler pligten til at registrere virksomheden forsikringsselskabet eller filialen. Forsikringsselskabet eller filialen skal offentliggøre registreringen i sit register over forsikringsagenter.

Stk. 3. I andre tilfælde end de i stk. 2 nævnte påhviler pligten til at registrere Finanstilsynet. Finanstilsynet skal offentliggøre registreringen i sit register over forsikringsformidlere.

Stk. 4. Pligten til registrering omfatter

- 1) forsikringsagentvirksomheden og den eller de for forsikringsformidlingen ansvarlige personer i virksomheden eller
- 2) et administrationsselskab, der handler på vegne af flere forsikringsagentvirksomheder, og den eller de for forsikringsformidlingen ansvarlige personer i administrationsselskabet.

Stk. 5. Forsikringsagentvirksomheden eller administrationsselskabet må ikke formidle forsikrings-selskabets produkter, før forsikringsagentvirksomheden eller administrationsselskabet er registreret.

Stk. 6. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om forsikringsselskabets eller filialens pligter som registerfører efter stk. 2.«

3. § 28, stk. 1, affattes således:

»Til brug for Finanstilsynets registrering efter § 27, stk. 3, skal forsikringsagentvirksomheden eller administrationsselskabet indsende erklæring om, at

- 1) forsikringsagentvirksomheden eller administrationsselskabet har tegnet en forsikring eller er dækket af en garanti til sikring mod ethvert økonomisk krav, der måtte følge af forsikringsformidlingen,
- 2) der findes en eller flere for forsikringsformidlingen ansvarlige personer i forsikringsagentvirksomheden eller i administrationsselskabet, der besidder den fornødne generelle viden om forsikringsformidling,
- 3) de personer, der som ansatte i forsikringsagentvirksomheden er direkte beskæftiget med forsikringsformidlingen, besidder en passende viden om de forsikringsprodukter, der formidles, og
- 4) de personer, der er omfattet af nr. 2 og 3, ikke er under konkurs og over for arbejdsgiveren har fremvist en straffeattest uden indførsel om ubetingede frihedsstraffe i 4 måneder eller derover for overtrædelse af straffelovens § 171 om dokumentfalsk eller §§ 276-290 om formueforbrydelser.«

4. I § 28 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Til brug for forsikringsselskabets eller filialens registrering efter § 27, stk. 2, skal forsikringsagentvirksomheden eller administrationsselskabet indsende de i stk. 1, nr. 2-4, nævnte erklæringer.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

5. I § 28, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »stk. 1« til: »stk. 1 og 2«.

6. I § 28 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Finanstilsynet fastsætter regler om ansvarsforsikringens omfang og tidsmæssige udstrækning, jf. § 20, stk. 5.«

7. § 29 affattes således:

»§ 29. Når forsikringsformidlingsaftalen ophører, skal forsikringsselskabet eller filialen, der har registreret forsikringsagentvirksomheden eller administrationsselskabet i medfør af § 27, stk. 2, slette forsikringsagentvirksomheden eller administrationsselskabet af sit register over forsikringsagenter.

Stk. 2. Når forsikringsformidlingsaftalen ophører, skal forsikringsagentvirksomheden eller administrationsselskabet underrette Finanstilsynet, når Finanstilsynet har registreret forsikringsagent-

virksomheden eller administrationsselskabet i medfør af § 27, stk. 3. Finanstilsynet sletter herefter forsikringsagentvirksomheden eller administrationsselskabet af sit register over forsikringssikringsformidlere.«

8. I § 30 ændres »§ 28, stk. 1« til: »§ 28, stk. 2«.

9. I § 31 ændres »§ 28, stk. 1, nr. 1 og 2« til: »§ 28, stk. 1, nr. 2 og 3«.

10. I § 44, stk. 4, tilføjes efter »forsikringsselskab«: »eller en filial« og »§ 27, stk. 3« ændres til: »§§ 27, stk. 2, og 29, stk. 1«.

11. I § 50, stk. 1, ændres »§ 27, stk. 2, § 28, stk. 2« til: »§ 27, stk. 4, § 28, stk. 3«.

12. § 51 ophæves.

13. I § 54, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Overtrædelse af bestemmelserne i §§ 4, 11, stk. 1 og 2, 13-15, 17, 18, 20, stk. 1-3, 27, stk. 2 og 5, 28, stk. 1, 2 og 4, 29, stk. 2, 1. pkt., 33, 34, 36, 37, stk. 1, 2, 4 og 5, 40 og 41 straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.«

§ 10

I lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 55 af 31. januar 2006, foretages følgende ændring:

1. § 125, stk. 1, ophæves.

Stk. 2 bliver herefter stk. 1.

§ 11

I lov om gevinstopsparing, jf. lov nr. 321 af 16. maj 1990, som ændret ved § 3 i lov nr. 527 af 7. juni 2006, foretages følgende ændring:

1. § 8, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

§ 12

I lov om erstatning for skader forårsaget af stormflod, jf. lov nr. 340 af 6. juni 1991, foretages følgende ændring:

1. I § 7, stk. 1, indsættes efter »måned«: »eller hvert kvartal«.

§ 13

Loven træder i kraft den 1. januar 2007, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 1, nr. 12, § 2, nr. 1, § 8, nr. 1, § 9, nr. 12, og § 10, nr. 1, har virkning fra den 1. januar 2006.

Stk. 3. § 1, nr. 4-9, § 5, nr. 1-5, § 6, nr. 1-5, og § 7, nr. 1-5, træder først i kraft den 1. november 2007.

§ 14

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for de disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Loven kan ikke sættes i kraft for Færøerne, for så vidt angår forsikringsvirksomhed.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

...

Et formål med lovforslaget er at reducere en del af de administrative byrder, som de finansielle virksomheder er pålagt. Dette sker som led i regeringens målsætning om at reducere de administrative byrder for erhvervslivet med op til 25 % inden udgangen af 2010.

Derudover skal lovforslaget give Finanstilsynet hjemmel til at kunne give tilladelse til, at danske skadesforsikringsselskaber, der gennem en filial driver virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, kan udøve forsikringsformer, der måtte være tilladt for skadesforsikringsselskaber i det pågældende land, uanset at den enkelte forsikringsform ikke er tilladt i Danmark.

Lovforslaget skal også indføre en adgang til at straffe en overtrædelse af forordning om oplysninger om indbetalinger ved pengeoverførsler, der fremover vil regulere området for pengeoverførsler. Desuden skal lovforslaget gennemføre to undtagelser fra kravene til oplysninger om indbetalinger ved pengeoverførsler, som forordningen giver mulighed for.

Lovforslaget skal endvidere muliggøre, at skadesforsikringsselskaber kan undgå at betale bidrag til to garantiordninger. Efter den gældende lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber skal selskaber, der har fået tilladelse fra Finanstilsynet til at drive skadesforsikringsvirksomhed, bidrage til garantifonden. Pligten til at bidrage til garantifonden omfatter også forsikringer tegnet i udlandet via filial eller ved fri udveksling af tjenesteydelser. Udenlandske filialer eller tjenesteydelsesvirksomheder er samtidig forpligtet til at betale bidrag til en garantiordning i det land, hvor selskabet udøver aktiviteten (værtslandet). Efter lovforslaget fritages disse udenlandske filialer og tjenesteydelsesvirksomheder for at betale bidrag til den danske garantiordning.

Lovforslaget skal derudover sikre, at alle erhvervsvirksomheder, der opfylder betingelserne i lov om forsikringsformidling for registrering som forsikringsagentvirksomhed, også har muligheden for at blive registreret. Efter forsikringsformidlingsdirektivet skal det medlemsland, hvor forsikringsagenten udøver sin aktivitet, sikre, at forsikringsselskaber kun benytter sig af forsikringsagenter, der er registreret, til at sælge deres forsikringsprodukter. En forsikringsagent, der ønsker at sælge forsikringer i Danmark, skal således være registreret i Danmark. Efter den gældende lov er det forsikringsselskabet, der indgår aftale med agenten om salg af selskabets forsikringsprodukter, der er ansvarlig for at registrere den enkelte forsikringsagent. Hvis forsikringsselskabet ikke er beliggende i Danmark, har agenten således ikke mulighed for at blive registreret i Danmark. Det foreslås derfor, at Finanstilsynet skal registrere de forsikringsagenter, der ikke er sikret registrering efter den gældende lov.

2. Indhold

2.1. Administrative lettelser

Som led i regeringens målsætning om at reducere erhvervslivets administrative byrder med op til 25 % i 2010, besluttede økonomi- og erhvervsministeren i 2004 at nedsætte en byrdekomité på det finansielle område.

Derudover har Økonomi- og Erhvervsministeriet gennemgået sin lovgivning med henblik på at identificere områder af lovgivningen, hvor det er muligt at skabe administrative lettelser.

Dette lovforslag udgør et af økonomi- og erhvervsministerens bidrag til at skabe administrative lettelser for erhvervslivet inden for det finansielle område med henblik på at nå målsætningen om at reducere erhvervslivets

vets administrative byrder med op til 25 % i 2010. Arbejdet med at skabe administrative lettelser for erhvervslivet fortsætter i øvrigt sideløbende med dette lovforslag.

Der stilles også forslag om at give skadesforsikringsselskaber, der har relativt få forbrugerforsikringer, mulighed for at undlade, at revisor udarbejder en erklæring om, at bidraget til garantifonden er korrekt beregnet. For disse forsikringsselskaber kan udgifterne til revisor overstige bidraget til garantifonden.

Herudover stilles der forslag om ophævelse af regler, der indebærer mindre administrative byrder for erhvervslivet.

I alt stilles der forslag om at nedbringe de administrative byrder for erhvervslivet for et beløb på knap 15 mio. kr.

2.2. Skadesforsikringsselskabers udøvelse af andre forsikringsformer

Forsikringsvirksomhed udøves i EU i overensstemmelse med de fælles EU-forsikringsdirektiver. Uanset at der således er et fælles grundlag, har det i praksis vist sig, at medlemslandene ikke har fortolket direktiverne fuldstændig ensartet med hensyn til afgrænsningen mellem liv- og skadesforsikring. Dette har haft som konsekvens, at danske skadesforsikringsselskabers udenlandske filialer ikke har kunnet udøve visse forsikringsformer, som ellers er tilladt for værtslandets skadesforsikringsselskaber.

Af konkurrencemæssige grunde foreslås det derfor at indsætte en bestemmelse, der giver Finanstilsynet hjemmel til at tillade, at danske skadesforsikringsselskaber, der gennem en filial driver virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, kan udøve forsikringsformer, der måtte være tilladt for skadesforsikringsselskaber i det pågældende land, uanset at den enkelte forsikringsform ikke er tilladt i Danmark.

2.2. Hvidvaskloven

Lovforslaget ophæver den gældende bestemmelse i loven vedrørende betalingsformidling, da området fremover reguleres af forordning om oplysninger om indbetaler ved pengeoverførsler, og giver mulighed for at straffe overtrædelser af forordningen. Derudover gennemfører lovforslaget de undtagelser fra kravene til oplysninger om indbetaler ved pengeoverførsler, som forordningen giver mulighed for.

2.3. Garantifond for skadesforsikringsselskaber

2.3.1. Filialer og fri udveksling af tjenesteyderes indbetaling af bidrag til garantifonden

Efter den gældende lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber skal selskaber, der har fået tilladelse fra Finanstilsynet til at drive skadesforsikringsvirksomhed, bidrage til garantifonden. Pligten til at bidrage til garantifonden omfatter også forsikringer tegnet i udlandet via filial eller ved fri udveksling af tjenesteydelser.

Der er ikke vedtaget fælles regler inden for EU, der regulerer forsikringstageres krav på dækning af erstatningskrav i tilfælde af forsikringsselskabets konkurs. Derfor kan der opstå en situation, hvor værtslandets lovgivning på området kræver, at også filialer eller grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed af et skadesforsikringsselskab med hjemsted i EU skal bidrage til værtslandets garantifond. Samtidig kan skadesforsikringsselskabets hjemland have regler, der pålægger forsikringsselskabet bidragspligt for de forsikringer, der er tegnet i værtslandet.

Det foreslås, at Finanstilsynet får hjemmel til at fritage et dansk skadesforsikringsselskabs udenlandske filial eller grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed for pligt til at betale til den danske garantifond, hvis selskabet er omfattet af en garantifond i det land, hvor filialen er etableret eller den grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed finder sted. Modsvarende skal den danske garantifond ikke yde erstatning eller yde tilbagebetaling af præmie for forsikringstagere, som er omfattet af filialen eller den grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed.

Forslaget imødekommer et forslag fra forsikringsbranchen og giver mulighed for, at et dansk skadesforsikringsselskabs udenlandske filial eller grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed kun er bidragspligtig til garantiordningen i værtslandet.

2.3.2. Revisorerklæring om beregning af bidrag til garantifonden

Der findes i dag skadesforsikringsselskaber, der har relativt få forbrugerforsikringer og dermed en forholdsvis ringe indbetaling af bidrag til garantifonden. For de selskaber overstiger udgifterne til revisor for udarbejdelsen af en erklæring om, at det indbetalte bidrag er korrekt beregnet, størrelsen af det indbetalte bidrag til garantifonden.

Det foreslås derfor, at de skadesforsikringsselskaber, der indbetaler et årligt bidrag på under 50.000 kr. til fonden, fritages fra kravet om, at revisor skal underskrive den erklæring, som selskabet skal indsende til fonden om, at det indbetalte bidrag er korrekt beregnet. Erklæringen fra disse selskaber kan i stedet underskrives af selskabets ansvarlige ledelse.

Forslaget imødekommer et forslag fra forsikringsbranchen og indebærer, at skadesforsikringsselskaber med ringe indbetalinger fritages for en økonomisk byrde i form af revisionsudgifter og fremsættes som led i regeringens målsætning om at reducere erhvervslivets administrative byrder med op til 25 % i 2010.

2.5. Lov om forsikringsformidling

Der har vist sig behov for i loven at præcisere, at alle erhvervsvirksomheder, der udøver forsikringsagentvirksomhed her i landet, skal registreres. Det skyldes, at den gældende lov har udnyttet hjemlen i artikel 3(1) i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/92/EF af 9. december 2002 om forsikringsformidling således, at registreringen af forsikringsagentvirksomhederne påhviler det forsikringsselskab eller den filial, hvormed erhvervsvirksomheden har indgået aftale om formidling af forsikringsprodukter.

Det har imidlertid vist sig, at den model, hvorefter registreringsopgaven påhviler det enkelte forsikringsselskab eller den enkelte filial, betyder, at hvis et forsikringsselskab fra et andet EU medlemsland ønsker at sælge forsikringer her i landet i medfør af reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser og derfor indgår aftale med en erhvervsvirksomhed her i landet herom, har den pågældende erhvervsvirksomhed ikke hidtil haft mulighed for at blive registreret som forsikringsagentvirksomhed for det pågældende forsikringsselskab. Derved efterlades en gruppe af erhvervsvirksomheder uden mulighed for registrering som forsikringsagentvirksomhed, når formidlingsaftale indgås med et forsikringsselskab, der ikke er etableret her i landet.

Det følger imidlertid af artikel 3(6) i direktivet, at forsikringsselskaber kun må benytte sig af en forsikringsagent, der er registreret.

Formålet med lovforslaget er derfor at sikre, at alle erhvervsvirksomheder, der opfylder betingelserne for registrering som forsikringsagentvirksomhed, kan registreres og optages i et offentligt tilgængeligt register over forsikringsformidlere.

2.6. Øvrige ændringer

Lovforslaget indeholder et forslag om at ophæve kravet i den gældende lov om finansiel virksomhed om, at Finanstilsynet årligt afgiver en beretning til økonomi- og erhvervsministeren om sin virksomhed. Ministeren bliver i dag orienteret om Finanstilsynets virksomhed på anden måde, herunder ved at Finanstilsynet aflægger regnskab. Beretningen har også et informationsmæssigt formål, idet de offentliggjorte beretninger har indeholdt statistik og andre oversigter over den finansielle sektor. Dette formål opfyldes i stedet ved, at Finanstilsynet løbende udsender statistisk, oplysninger, nyhedsbreve m.v. Den information, som beretningen indeholder, findes således allerede løbende på Finanstilsynets hjemmeside. Tilsvarende bestemmelser i lov om værdipapirhandel m.v., lov om forsikringsformidling, lov om tilsyn med firmapensionskasser og lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. foreslås også ophævet.

Endelig indeholder lovforslaget konsekvensrettelser i dele af den finansielle lovgivning på baggrund af gennemførelsen af direktiv 2004/39/EF om markeder for finansielle instrumenter (MiFID). Direktivet foreslås gennemført i lovforslag xx, fremsat den xx.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vil medføre en øget tilsynsvirksomhed for Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og Finanstilsynet, som skal føre tilsyn med overholdelse af forordning om oplysning om indbetalinger ved pengeoverførsler. Den øgede tilsynsvirksomhed forventes ikke at medføre nævneværdige økonomiske og administrative omkostninger og vil hos Finanstilsynet blive dækket af de virksomheder, der er under tilsyn.

Som følge af at adgangen i forordningen til at undtage visse overførsler fra forordningens oplysningskrav udnyttes, skal xx udarbejde en liste over organisationer med et almennyttigt formål, som kan modtage pengeoverførsler op til 150 euro. Det forventes at medføre en mindre administrativ byrde det første år.

Lovforslaget om en ændring af lov om forsikringsformidling, der indebærer at Finanstilsynet skal registrere forsikringsagentvirksomhed, forventes ikke at medføre nævneværdige økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

De øvrige dele af lovforslaget indebærer ingen økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

4. Erhvervsøkonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

I det omfang det har været muligt at kvantificere den besparelse, som de enkelte forslag til administrative lettelser indeholder, giver forslagene til administrative lettelser tilsammen en lettelse på knap 15 mio. kr.

Hvidvasklovens krav til, hvilke oplysninger der skal ledsage en pengeoverførsel, ophæves, idet forordning om oplysninger om indbetalinger ved pengeoverførsler fremover vil regulere dette område. Ophævelsen af bestemmelsen i hvidvaskloven vil isoleret set medføre en administrativ lettelse for de virksomheder, der i dag skal leve op til kravene. Imidlertid vil forordningen indeholde krav, der på nogle områder er skærpet og på andre områder er lempet i forhold til de krav, der følger af den gældende bestemmelse i hvidvaskloven.

Derudover vil de to undtagelser til legitimationskravene i forordningen, som gennemføres i hvidvaskloven, isoleret set medføre en administrativ lettelse for de virksomheder og personer, der ellers skulle leve op til kravene i forordningen. Også denne lettelse skal ses i sammenhæng med de byrder, som forordningen i øvrigt indeholder, og vil reelt derfor ikke udgøre en administrativ lettelse.

Forslaget indebærer desuden en mindre erhvervsøkonomisk lettelse for de skadesforsikringsselskaber, der fritages for at foretage revision af det bidrag, der indbetales til garantifonden. Forslaget vil også indebære en besparelse for de skadesforsikringsselskaber, der fritages for at betale bidrag til to garantifonde.

Forslaget om en ændring af lov om forsikringsformidling vil medføre økonomiske og administrative konsekvenser for de erhvervsvirksomheder, der indgår forsikringsformidlingsaftaler med EU-forsikringsselskaber, der udøver tjenesteydelsesvirksomhed her i landet. Erhvervsvirksomheden skal tegne en erhvervsansvarsforsikring og har efter forslaget pligt til at sørge for en passende uddannelse af det personale, der skal varetage forsikringsformidlingen, samt sørge for indsendelse af det fornødne materiale til Finanstilsynet til brug for tilsynets registrering af forsikringsagentvirksomheden. Byrderne forventes at ligge under 10.000 timer på samfundsplan.

De øvrige dele af lovforslaget indebærer ingen økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

7. Forholdet til EU-retten

...

Lovforslaget indfører desuden en hjemmel til at straffe overtrædelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning xx af xx om oplysninger om indbetaler ved pengeoverførsler samt gennemfører de undtagelser fra krav til pengeoverførsler, som er muligt efter forordningen.

Lovforslaget gennemfører også dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/92/EF af 9. december 2002 om forsikringsformidling.

7. Høring

...

Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen forventelige	Som følge af at adgangen i forordningen til at undtage visse overførsler fra forordningens oplysningskrav udnyttes, skal xx udarbejde en liste over organisationer med et almennyttigt formål, som kan modtage pengeoverførsler op til 150 euro. Det forventes at medføre en mindre administrativ byrde det første år. Lovforslaget om en ændring af lov om forsikringsformidling, der indebærer, at Finanstilsynet skal registrere forsikringsagentvirksomhed, forventes ikke at medføre nævneværdige økonomiske konsekvenser for det offentlige.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen forventelige	Lovforslaget vil medføre en øget tilsynsvirksomhed for Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og Finanstilsynet, som skal føre tilsyn med overholdelse af forordning om oplysning om indbetaler ved pengeoverførsler. Den øgede tilsynsvirksomhed forventes ikke at medføre nævneværdige økonomiske og administrative omkostninger og vil hos Finanstilsynet blive dækket af de virksomheder, der er under tilsyn. Lovforslaget om en ændring af lov om forsikringsformidling, der indebærer, at Finanstilsynet skal registrere forsikringsagentvirksomhed, forventes ikke at medføre nævneværdige administrative konsekvenser for det offentlige.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget indebærer en mindre erhvervsøkonomisk lettelse for de selskaber, der fritages for at foretage revision af det bidrag, der indbetales til garantifonden. Forslaget vil også indebære en besparelse for de selskaber, der fritages for at betale	Forslaget om en ændring af lov om forsikringsformidling vil medføre økonomiske konsekvenser for de erhvervsvirksomheder, der indgår forsikringsformidlingsaftaler med EU-forsikringsselskaber, der udøver tjenesteydelsesvirksomhed her i landet. Erhvervsvirksomheden skal tegne en erhvervsansvarsforsikring og har efter forslaget pligt til at sørge for en passende uddannelse af det personale, der skal varetage forsikringsformidlingen, samt sørge for indsendel-

	bidrag til to garantifonde.	se af det fornødne materiale til Finanstilsynet til brug for tilsynets registrering af forsikringsagentvirksomheden. Byrderne forventes at ligge under 10.000 timer på samfundsplan.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	<p>I det omfang det har været muligt at kvantificere den besparelse, som de enkelte forslag til administrative lettelser indeholder, giver forslagene til administrative lettelser tilsammen en lettelse på knap 15 mio. kr.</p> <p>Hvidvasklovens krav til, hvilke oplysninger der skal ledsage en pengeoverførsel, ophæves, idet forordning om oplysninger om indbetalinger ved pengeoverførsler fremover vil regulere dette område. Ophævelsen af bestemmelsen i hvidvaskloven vil isoleret set medføre en administrativ lettelse for de virksomheder, der i dag skal leve op til kravene. Imidlertid vil forordningen indeholde krav, der på nogle områder er skærpet og på andre områder er lempet i forhold til de krav, der følger af den gældende bestemmelse i hvidvaskloven.</p> <p>Derudover vil de to undtagelser til legitimationskravene i forordningen, som gennemføres i hvidvaskloven, isoleret set medføre en administrativ lettelse for de virksomheder og personer, der ellers skulle leve op til kravene i forordningen. Også denne lettelse skal ses i sammenhæng med de byrder, som forordningen i øvrigt indeholder, og vil reelt derfor ikke udgøre en</p>	<p>Forslaget om en ændring af lov om forsikringsformidling vil medføre administrative konsekvenser for de erhvervsvirksomheder, der indgår forsikringsformidlingsaftaler med EU-forsikringsselskaber, der udøver tjenesteydelsesvirksomhed her i landet. Erhvervsvirksomheden skal tegne en erhvervsansvarsforsikring og har efter forslaget pligt til at sørge for en passende uddannelse af det personale, der skal varetage forsikringsformidlingen, samt sørge for indsendelse af det fornødne materiale til Finanstilsynet til brug for tilsynets registrering af forsikringsagentvirksomheden. Byrderne forventes at ligge under 10.000 timer på samfundsplan.</p>

	administrativ lettelse.	
Miljømæssige konsekvenser	Ingen forventelige	Ingen forventelige
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen forventelige	Ingen forventelige
Forholdet til EU-retten	<p>...</p> <p>Lovforslaget indfører desuden en hjemmel til at straffe overtrædelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning xx af xx om oplysninger om indbetalinger ved pengeoverførsler samt gennemfører de undtagelser fra krav til pengeoverførsler, som er mulige efter forordningen.</p> <p>Lovforslaget gennemfører også dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/92/EF af 9. december 2002 om forsikringsformidling.</p>	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Forsikringsvirksomhed udøves i EU i overensstemmelse med de fælles EU-forsikringsdirektiver. Uanset at der således er et fælles grundlag, har det i praksis vist sig, at medlemslandene ikke har fortolket direktiverne fuldstændig ensartet med hensyn til afgrænsningen mellem liv- og skadesforsikring. Dette har haft som konsekvens, at danske skadesforsikringsselskabers udenlandske filialer ikke har kunnet udøve visse forsikringsformer, som ellers er tilladt for værtslandets skadesforsikringsselskaber.

Af konkurrencemæssige grunde foreslås det derfor at indsætte en bestemmelse, der giver Finanstilsynet hjemmel til at tillade, at danske skadesforsikringsselskaber, der gennem en filial driver virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, kan udøve forsikringsformer, der måtte være tilladt for skadesforsikringsselskaber i det pågældende land, uanset at den enkelte forsikringsform ikke er tilladt i Danmark.

Som et eksempel kan nævnes et skadesforsikringsselskab, der overtager livsforsikringer i form af rene risikoforsikringer af højst et års varighed karakteriseret ved, at der ikke er opsparingsmidler knyttet til forsikringerne, og at ydelsen er en éngangsydelse, dersom forsikringsbegivenheden indtræder. Præmier for denne type livsforsikring beregnes på samme måde som skadesforsikring (såkaldt naturlig præmie). Et eksempel herpå er gruppelivsforsikringer.

Norge og Sverige har lovbestemmelser, der gør det muligt for skadesforsikringsselskaber at opnå tilladelse til at drive livsforsikringsvirksomhed i form af rene risikoforsikringer af højst et års varighed.

Til nr. 2

Bestemmelserne foreslås ophævet som led i regeringens målsætning om at reducere de administrative byrder for erhvervslivet med 25 pct. inden udgangen af 2010.

§§ 47 og 48, stk. 1 og 7, vedrører pengeinstitutternes underretningspligt over for kautionister i tilfælde af låntagers misligholdelse af lånet både inden og uden for erhvervsforhold.

Da bestemmelserne vedrører en privat aftale, ses der ikke at være behov for offentligretlig regulering af den information, som parterne gensidigt skal udveksle. Dette må i stedet være op til parterne i forbindelse med aftalens indgåelse.

§ 110, stk. 1, hvorefter livsforsikringsselskaber skal ansøge Finanstilsynet om godkendelse af lån optaget efter aktieselskabslovens § 43 foreslås ophævet.

Bestemmelsen i den gældende lov skal sikre mod, at et livsforsikringselskab forpligter sig til at betale så høje renter, at det går ud over afkastet til forsikringstagerne. Der er ikke et tilsvarende krav til andre former for finansielle virksomheder, og der ses ikke at være tungtvejende grunde til særligt at regulere livsforsikringselskaber på dette område, hvorfor reglen foreslås ophævet.

Det følger af § 110, stk. 3, at bestyrelsesmedlemmer, repræsentanter og direktører skal indberette provision eller anden indtægt af forsikringer, som selskabet overtager eller afgiver, der modtages gennem deltagelse i agent- og mæglervirksomhed eller i kraft af interesse i sådanne virksomheder.

Da spørgsmålet om aflønning i forbindelse med forsikringsmæglervirksomhed nu reguleres i lov om forsikringsformidling foreslås bestemmelsen ophævet.

Til nr. 3

§ 108, stk. 4, foreslås ændret som led i regeringens målsætning om at reducere de administrative byrder for erhvervslivet med 25 pct. inden udgangen af 2010.

Ifølge bestemmelsen skal den ansvarshavende aktuar påse, at livsforsikringselskaber og tværgående pensionskasser overholder deres tekniske grundlag m.v. for livsforsikringsvirksomheder. I den forbindelse skal aktuaren gennemgå det aktuarmæssige indhold i de relevante virksomheders aktiviteter og materiale i øvrigt, herunder markedsføringsmateriale og bonusprognoser.

Der ikke er særskilt behov for at kræve, at den ansvarshavende aktuar skal gennemgå virksomhedens materiale, herunder markedsføringsmateriale og bonusprognoser, da materialet er omfattet af reglerne om god skik, jf. afsnit III i lov om finansiell virksomhed om god skik m.v. samt bekendtgørelse om god skik i finansielle virksomheder. Det er desuden virksomhedens ansvar, at virksomheden råder over tilstrækkelig sagskundskab til at sikre, at materialet er i overensstemmelse med reglerne om god skik, blandt andet ved at ansætte en ansvarshavende aktuar med de fornødne kvalifikationer.

Der er derfor ikke behov for at fastsætte i lovgivningen, at den ansvarshavende aktuar skal gennemgå det aktuarmæssige indhold i de relevante virksomheders aktiviteter og materiale udover det tekniske grundlag m.v., herunder markedsføringsmateriale og bonusprognoser.

Til nr. 4

Det foreslås, at § 162, stk. 1, nr. 2, ændres som konsekvens af gennemførelsen af direktiv 2004/39/EF af xx om markeder for finansielle instrumenter (MiFID), jf. lovforslag xx, fremsat den xx. I lovforslag xx foreslås begreberne "fondsbørser" og "autoriserede markedspladser" erstattet af betegnelsen "regulerede markeder", som er en EU-retlig betegnelse. Dette indebærer, at grænserne for investeringer i obligationer udstedt af de nævnte internationale organisationer, og som er noteret på en autoriseret handelsplads, ophæves. Fremover vil virksomhederne kunne investere i disse obligationer ubegrænset på samme måde, som virksomhederne kan investere ubegrænset i statsobligationer.

Til nr. 5

Det foreslås, at § 162, stk. 1, nr. 9 og 10, ændres som en konsekvens af gennemførelsen af MiFID-direktivet. I den forbindelse er sondringen mellem "fondsbørser" og "autoriserede markedspladser" blevet ophævet og erstattet af betegnelsen "regulerede markeder", som er en EU-retlig betegnelse.

Til nr. 6

Det foreslås, at § 162, stk. 1, nr. 12 og 13, ændres som en konsekvens af gennemførelsen af MiFID-direktivet. I den forbindelse er sondringen mellem "fondsbørser" og "autoriserede markedspladser" blevet ophævet og erstattet af betegnelsen "regulerede markeder", som er en EU-retlig betegnelse. Der opereres således ikke længere med begrebet "unoteret".

Stk. 1, nr. 13, indeholder efter denne konsekvensændring kun andre lån og værdipapirer, som ikke er omfattet af nr. 1-12.

Til nr. 7

Det foreslås, at § 163, stk. 1, nr. 2, ophæves som en konsekvens af, at autoriserede markedspladser og andre regulerede markeder nu er omfattet af begrebet "reguleret marked". De aktiver, som er omfattet af den gældende stk. 1, nr. 2, (kapitalandele som omsættes på en autoriseret markedsplads eller et andet reguleret marked) vil være omfattet af de øvrige aktivkategorier, som er nævnt i § 162, stk. 1.

Til nr. 8

Det foreslås, at § 163, stk. 2, ændres som en konsekvens af gennemførelsen af MiFID-direktivet. "Andre lån og værdipapirer" omfatter alle andre former for investeringer end de aktivkategorier, der er anført i § 162, stk. 1, nr. 1-12.

Til nr. 9

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at § 163, stk. 1, nr. 2, foreslås ophævet, jf. forslaget § 1, nr. 7. Herefter bliver nr. 3-5 til nr. 2-4.

Til nr. 10

§ 204, stk. 7, foreslås ændret som led i regeringens målsætning om at reducere de administrative byrder for erhvervslivet med 25 pct. inden udgangen af 2010.

Bestemmelsen stiller krav om, at fusionsplaner og vurderingsmændenes erklæring efter aktieselskabslovens § 134 c, stk. 4, for så vidt angår forsikringsselskaber, skal indsendes til Finanstilsynet, der offentliggør disse dokumenter. Det foreslås at ændre bestemmelsen, så det fremover kun er gensidige forsikringsselskaber, der er omfattet af bestemmelsen.

Andre aktieselskaber indsender fusionsplaner og vurderingsmændenes erklæringer til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ifølge aktieselskabsloven. Derfor foreslås bestemmelsen ophævet for aktieselskaber. Hermed undgås det, at disse selskaber indberetter både efter aktieselskabsloven og efter lov om finansiel virksomhed. Da aktieselskabsloven ikke gælder for gensidige forsikringsselskaber opretholdes kravet for disse.

Til nr. 11

Bestemmelserne foreslås ophævet som led i regeringens målsætning om at reducere de administrative byrder for erhvervslivet med 25 pct. inden udgangen af 2010.

Efter § 293, stk. 2, kan et forsikringsselskab efter tilladelse fra Finanstilsynet anvende sikkerhedsfondens midler til dækning af tab ved afvikling af de forsikringsmæssige forpligtelser eller på en anden måde, der er til fordel for de forsikrede. Med forslaget skal forsikringsselskabet ikke længere ansøge Finanstilsynet om denne tilladelse.

Derved spares selskaberne for en administrativ byrde. Selskaberne skal herefter selv sikre, at de anvender midlerne i sikkerhedsfonden i overensstemmelse med § 293.

§ 346, stk. 3, stiller krav om, at inspektionsrapporten med ledelsens og revisionens underskrifter skal indsendes til Finanstilsynet. Forslaget om at ophæve bestemmelsen indebærer, at rapporten fremover ikke skal indsendes til Finanstilsynet.

Det formodes, at virksomhedens ledelse selv har en interesse i at blive gjort bekendt med indholdet i inspektionsrapporten, uanset om denne skal indsende et underskrevet eksemplar af rapporten til Finanstilsynet. Der er derfor ikke noget tilsynsmæssigt behov for at opretholde bestemmelsen, hvorfor den foreslås ophævet.

Til nr. 12

Det foreslås, at ophæve kravet i den gældende lov om, at Finanstilsynet årligt afgiver en beretning til økonomi- og erhvervsministeren om sin virksomhed. Ministeren bliver i dag orienteret om Finanstilsynets virksomhed på anden måde. Finanstilsynet opdaterer løbende informationer om Finanstilsynets virksomhed på tilsynets hjemmeside. Derudover aflægger tilsynet en årsrapport, der giver et samlet dækkende og pålideligt billede af Finanstilsynets økonomi og faglige resultater. Det foreslås, at ændringen har virkning allerede fra 1. januar 2006, jf. § 13, stk. 2. Se i øvrigt lovforslagets § 2, nr. 1, § 8, nr. 1, § 9, nr. 12, og § 10, nr. 1.

Til nr. 13

§ 358, stk. 2, foreslås ophævet som led i regeringens målsætning om at reducere de administrative byrder for erhvervslivet med 25 pct. inden udgangen af 2010.

Bestemmelsen foreskriver, at både Finanstilsynet og dattervirksomheden skal underrettes, så snart der er et etableret et koncernforhold.

Det må forventes, at dattervirksomheden på anden vis, eksempelvis ved at modervirksomheden selv orienterer datterselskabet herom, er fuldt klar over, at der er etableret et koncernforhold. Finanstilsynet vil få oplysningen gennem regnskabsindberetninger m.v.

Til § 2

Til nr. 1

Det foreslås, at ophæve § 83, stk. 6, 1. pkt., i den gældende lov, hvoraf det følger, at Finanstilsynet årligt afgiver en beretning til økonomi- og erhvervsministeren om sin virksomhed. Ministeren bliver i dag orienteret om Finanstilsynets virksomhed på anden måde. Finanstilsynet opdaterer løbende informationer om Finanstilsynets virksomhed på tilsynets hjemmeside. Derudover aflægger tilsynet en årsrapport, der giver et samlet dækkende og pålideligt billede af Finanstilsynets økonomi og faglige resultater. Det foreslås, at ændringen har virkning allerede fra 1. januar 2006, jf. § 13, stk. 2. Se i øvrigt lovforslagets § 1, nr. 12, § 8, nr. 1, § 9, nr. 12, og § 10, nr. 1.

Til § 3

Til nr. 1

Det fremgår nu af noten, at mulighederne for at undtage fra kravene i forordning nr. xx/xx/EF af xx om oplysninger om indbetaler ved pengeoverførsler, jf. artikel 2(2)(b) og 19, gennemføres i loven. Det fremgår endvidere, at loven gennemfører artikel 15 i forordningen, hvorefter medlemsstaterne har pligt til at fastsætte sanktioner til sikring af, at forordningen overholdes.

Til nr. 2

Overskriften foreslås ændret fra "Betalingsformidling" til "Pengeoverførsler", da "Pengeoverførsler" dækker mere præcist over indholdet af forordning om oplysninger om indbetaler ved pengeoverførsler, der fremover vil regulere området for pengeoverførsler, se forslaget nr. 3.

Til nr. 3

Bestemmelsen er en følge af Kommissionens forslag til forordning om oplysninger om indbetaler ved pengeoverførsler. Formålet med forordningen er at sikre, at oplysninger om indbetaler ved en elektronisk pengeoverførsel er tilgængelige for de myndigheder, der har til opgave at bekæmpe hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, således at arbejdet hermed lettes. Forordningen foreligger på nuværende tidspunkt alene som et forslag, men forventes at træde i kraft den 1. januar 2007. Forordningen vil gælde direkte i dansk ret.

Forslaget indebærer, at de gældende regler om betalingsformidling ophæves og i stedet afløses af reguleringen i forordning om oplysninger om indbetaler ved pengeoverførsler, jf. lovforslagets § 16, stk. 1. Da clearings- og afviklingssystemer ikke er omfattet af forordningen, er undtagelsen for disse i § 16, stk. 2, i den gældende lov ikke videreført.

Forordningen indeholder imidlertid en mulighed for medlemslandene til at fastsætte visse undtagelser fra forordningens krav. Det er i den forbindelse nødvendigt at indføre bestemmelser i hvidvaskloven, der gennemfører denne mulighed for at undtage fra forordningens krav.

Forslaget til bestemmelsen i § 16, stk. 2, gør brug af forordningens ene mulighed for at undtage nationale pengeoverførsler i forbindelse med køb af varer og tjenesteydelser på op til 1.000 euro fra oplysningskravene om indbetaler, jf. forordningsforslagets artikel 2(2)(b). Undtagelsen vedrører eksempelvis giroindbetalinger.

Undtagelsesmuligheden er ifølge forordningen betinget af, at den person eller virksomhed, der formidler betalingen, er omfattet af kravene i 3. hvidvaskdirektiv. Er den person, der formidler en betaling, omfattet af hvidvasklovens anvendelsesområde, vil denne betingelse i forordningen være opfyldt. Eksempelvis er Post Danmark, der varetager giroindbetalinger i Danmark, omfattet af hvidvaskloven.

Derudover er det en betingelse, at betalingsmodtagerens betalingsformidler har mulighed for at spore pengeoverførslen tilbage til indbetaleren af beløbet. Det er derfor et krav, at der er en aftale mellem betalingsmodtageren og indbetaleren, der ved hjælp af oplysninger fra betalingsmodtageren gør det muligt at finde frem til indbetaleren. Inden en vare eller tjenesteydelse leveres, vil der derfor skulle foreligge en aftale mellem den, der betaler ydelsen (kunden), og den, der modtager betalingen (leverandøren).

Giroindbetalingssystemet i Danmark giver mulighed for, at en person kan betale en anden persons regninger. Forslaget indebærer, at den mulighed kan opretholdes.

Forslaget til bestemmelsens § 16, stk. 3, gør brug af forordningens anden mulighed for at undtage fra oplysningskravene om indbetaler ved pengeoverførsler på op til 150 euro til organisationer med et almennyttigt formål, jf. forordningsforslagets artikel 19. Bestemmelsen i forordningen er begrundet ud fra et hensyn om ikke at opstille unødige hindringer for, at organisationer med et almennyttigt formål kan modtage bidrag, uanset at forordningens krav om afsenderidentifikation ikke er opfyldt. Kommissionen foreslår derfor, at medlemslandene kan undtage elektroniske pengeoverførsler, der ikke overstiger 150 euro. Undtagelsen gælder alene organisationer med almennyttige formål inden for medlemslandets område. Dette omfatter f.eks. hjælpeorganisationer, organisationer med religiøse og uddannelsesmæssige formål samt sportsklubber. Bestemmelsen giver hjælpeorganisationerne mulighed for fortsat at kunne tilrettelægge indsamlingskampagner på en måde, så bidrag ikke skal afvises alene på grund af manglende afsenderidentifikation.

Undtagelsen forudsætter, at den pågældende organisation er underlagt krav om regnskabsaflæggelse samt enten er undergivet ekstern revision eller offentligt tilsyn. Med kravet om at være underlagt regnskabsaflæggelse skal forstås, at organisationen enten som følge af lov eller som følge af sine vedtægter er underlagt et krav om at aflægge regnskab. Ved ekstern revision skal forstås, at revisionen gennemføres af en statsautoriseret eller registreret revisor. Bestemmelsen berører ikke organisationernes disponering over bidragene eller deres humanitære arbejde m.v.

Forslaget til bestemmelsens § 16, stk. 4, stiller derudover som betingelse for anvendelsen af undtagelsen i stk. 3, at organisationen skal lade sig registrere hos xx og dokumentere, at organisationen opfylder kravet i stk. 3 om regnskabsaflæggelse og ekstern revision eller offentligt tilsyn. Endvidere stilles der i stk. 4 krav om, at organisationen skal give oplysning om de fysiske personer, der udgør organisationens øverste ledelse eller i øvrigt udøver kontrol over selskabet. Ændringer i ledelsens sammensætning samt ændringer i de i stk. 3 nævnte forhold skal indberettes til xx.

Kravene i stk. 4 er begrundet i, at medlemslandene ifølge forordningsforslagets artikel 19, skal informere Kommissionen, hvis denne undtagelsesbestemmelse anvendes. Medlemslandene skal endvidere give Kommissionen en liste over de organisationer, der er omfattet af undtagelsen, og oplyse navnene på de personer, som i sidste ende kontrollerer organisationen, samt forklare, hvordan listen opdateres. Listen skal desuden fremsendes til de myndigheder, der bekæmper hvidvask og finansiering af terrorisme i den pågældende medlemsstat.

Listen over registrerede organisationer vil endvidere blive offentliggjort til brug for de personer og virksomheder, der udøver virksomhed med overførsel af penge og andre værdier.

Bestemmelserne i stk. 3 og 4 skal ses i sammenhæng med, at Financial Action Task Force om Money Laundering (FATF) har udsendt særlige retningslinier til forebyggelse af, at "non profit-organisationer" bruges som skalkeskjul for finansiering af terrorisme.

Til nr. 4 og 6

Bestemmelsen indfører hjemmel til, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og Finanstilsynet kan føre tilsyn med, at de virksomheder og personer, der er omfattet af hvidvaskloven § 1, stk. 1, nr. 1-12, overholder forordning om oplysninger om indbetalinger ved pengeoverførsler, jf. forordningens artikel 15.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fører tilsyn med, at virksomheder og personer, der erhvervsmæssigt udøver virksomhed med valutaveksling eller overførsel af penge og andre værdier, overholder forordningens bestemmelser.

For virksomheder, der er omfattet af lovens § 1, stk. 1, nr. 1-10 og 12, fører Finanstilsynet tilsyn med forordningens overholdelse, såfremt pengeoverførselsvirksomhed udgør en del af det lovfastsatte aktivitetsområde for virksomheden. Forordningen er især relevant ved tilsynet med pengeinstitutter, realkreditinstitutter og udstedere af elektroniske penge.

Til nr. 5 og 7

Bestemmelsen indfører hjemmel til, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og Finanstilsynet kan få de nødvendige oplysninger til brug for tilsynet med overholdelsen af forordning om oplysninger om indbetalinger ved pengeoverførsler, jf. forordningens artikel 15.

Til nr. 8

Forslaget indebærer, at også afgørelser truffet i medfør af forordning om oplysninger om indbetalinger ved pengeoverførsler kan indbringes for Erhvervsankenævnet.

Til nr. 9

Ændringen af bestemmelsen i lovens § 37, stk. 3, medfører, at overtrædelse af alle regler udstedt i medfør af loven kan straffes.

Til nr. 10

Forordningen pålægger medlemsstaterne at sikre effektive og passende sanktioner for overtrædelse af forordning om oplysninger om indbetalinger ved pengeoverførsler, jf. artikel 15. Medlemsstaterne er således forpligtet til at sikre, at overtrædelser af fællesskabsretten sanktioneres efter samme materielle og processuelle regler, som efter national ret gælder for overtrædelser af samme art og grovhed.

Forordningen træder i stedet for den gældende § 16 i hvidvaskloven, som kan straffes med bøde ved forsætlig eller groft uagtsom overtrædelse. Ved særlig grove eller omfattende forsætlige overtrædelser kan straffen stige indtil 6 måneder. Tilsvarende strafferammer foreslås for overtrædelser af forordningen.

Til § 4

Til nr. 1

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at det som noget nyt foreslås, at Finanstilsynet kan fritage et dansk skadesforsikringsselskabs udenlandske filial eller grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed for pligt til at betale bidrag til den danske garantifond, hvis selskabet er omfattet af en garantifond i det land,

hvor filialen er etableret eller den grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed finder sted, jf. forslaget § 4, nr. 2.

Til nr. 2

Det foreslås, at Finanstilsynet kan fritage et dansk skadesforsikringsselskabs udenlandske filial eller grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed for bidragspligt til den danske garantifond, hvis selskabet er omfattet af en garantiordning i det land, hvor filialen er etableret eller den grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed finder sted. Forslaget giver mulighed for, at et dansk forsikringsselskabs udenlandske filial eller grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed kun er bidragspligtig til garantiordningen i værtslandet.

Til nr. 3

Det foreslås, at garantifonden ikke dækker erstatningskrav eller præmier for et skadesforsikringsselskabs udenlandske filial eller grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed, som er fritaget for bidragspligten, jf. bemærkningerne til forslaget § 4, nr. 2.

Til nr. 4

Det foreslås, at et skadesforsikringsselskab med en årlig bidragsbetaling under 50.000 kroner fritages for kravet om, at den erklæring som selskabet indsender til garantifonden om, at de indbetalte bidrag er korrekt beregnet, skal underskrives af en revisor. Forsikringsselskaber, der falder under grænsen, kan i stedet indsende en erklæring fra den ansvarlige ledelse om, at bidrag er korrekt beregnet. Hermed mindses de mindre skadesforsikringsselskabers økonomiske byrde ved udarbejdelse af revisorerklæring, hvor denne omkostning er uforholdsmæssig stor i forhold til det indbetalte bidrag.

Til § 5

Til nr. 1

Det foreslås, at *stk. 1, nr. 2*, ændres som en konsekvens af gennemførelsen af MiFID-direktivet, jf. lovforslag xx, fremsat den xx. I lovforslag xx foreslås begreberne "fondsbørser" og "autoriserede markedspladser" erstattet af betegnelsen "regulerede markeder", der er en EU-retlig betegnelse. Dette indebærer, at grænserne for investeringer i obligationer udstedt af de nævnte internationale organisationer, og som er noteret på en autoriseret handelsplads, ophæves. Fremover vil Arbejdsmarkedets Tillægspension kunne investere i disse obligationer ubegrænset på samme måde, som Arbejdsmarkedets Tillægspension kan investere ubegrænset i statsobligationer.

Til nr. 2

Det foreslås, at *stk. 1, nr. 8 og 9*, ændres som en konsekvens af gennemførelsen af MiFID-direktivet. I den forbindelse er sondringen mellem "fondsbørser" og "autoriserede markedspladser" blevet ophævet og erstattet af betegnelsen »regulerede markeder«, da begge markedstyper EU-retligt betragtes som regulerede markeder.

Til nr. 3

Det foreslås, at *stk. 1, nr. 11 og 12*, ændres som en konsekvens af gennemførelsen af MiFID-direktivet. I den forbindelse er sondringen mellem "fondsbørser" og "autoriserede markedspladser" blevet ophævet og erstattet af betegnelsen "regulerede markeder", som er en EU-retlig betegnelse.

§ 6, *stk. 1, nr. 12*, indeholder efter denne konsekvensændring kun lån og andre værdipapirer, som ikke omfattet af nr. 1-11.

Til nr. 4

Det foreslås, at *stk. 1, nr. 2*, ophæves som en konsekvens af, at autoriserede markedspladser og andre regulerede markeder nu er omfattet af begrebet "reguleret marked". De aktiver, som er omfattet af den gældende *stk. 1, nr. 2*, (kapitalandele som omsættes på en autoriseret markedsplads eller et andet reguleret marked) vil være omfattet af de øvrige aktivkategorier, som er nævnt i § 26 b, *stk. 1*.

Til nr. 5

Det foreslås, at *stk. 2* ændres som en konsekvens af gennemførelsen af MiFID-direktivet. "Andre lån og værdipapirer" omfatter alle andre former for investeringer end de aktivkategorier, der er anført i § 26 b, *stk. 1, nr. 1-11*.

Til § 6

Til nr. 1

Det foreslås, at *stk. 1, nr. 2*, ændres som en konsekvens af gennemførelsen af MiFID-direktivet, jf. lovforslag xx, fremsat den xx. I lovforslag xx foreslås begreberne "fondsbørser" og "autoriserede markedspladser" erstattet af betegnelsen "regulerede markeder", der er en EU-retlig betegnelse. Dette indebærer, at grænserne for investeringer i obligationer udstedt af de nævnte internationale organisationer, og som er noteret på en autoriseret handelsplads, ophæves. Fremover vil Lønmodtagernes Dyrtidsfond kunne investere i disse obligationer ubegrænset på samme måde, som Lønmodtagernes Dyrtidsfond kan investere ubegrænset i statsobligationer.

Til nr. 2

Det foreslås, at *stk. 1, nr. 8 og 9*, ændres som en konsekvens af gennemførelsen af MiFID-direktivet. I den forbindelse er sondringen mellem "fondsbørser" og "autoriserede markedspladser" blevet ophævet og erstattet af betegnelsen "regulerede markeder", som er en EU-retlig betegnelse.

Til nr. 3

Det foreslås, at *stk. 1, nr. 11 og 12*, ændres som en konsekvens af gennemførelsen af MiFID-direktivet. I den forbindelse er sondringen mellem "fondsbørser" og "autoriserede markedspladser" blevet ophævet og erstattet af betegnelsen "regulerede markeder", som er en EU-retlig betegnelse.

Stk. 1, nr. 12, indeholder efter denne konsekvensændring kun andre lån og værdipapirer, som ikke er omfattet af nr. 1-11.

Til nr. 4

Det foreslås, at *stk. 1, nr. 2*, ophæves som en konsekvens af, at autoriserede markedspladser og andre regulerede markeder nu er omfattet af begrebet "reguleret marked". De aktiver, som er omfattet af den gældende *stk. 1, nr. 2*, (kapitalandele som omsættes på en autoriseret markedsplads eller et andet reguleret marked) vil være omfattet af de øvrige aktivkategorier, som er nævnt i § 6 b, *stk. 1*.

Til nr. 5

Det foreslås, at *stk. 2* ændres som en konsekvens af gennemførelsen af MiFID-direktivet. "Andre lån og værdipapirer" omfatter alle andre former for investeringer end de aktivkategorier, der er anført i § 6 b, *stk. 1, nr. 1-11*.

Til § 7

Til nr. 1

Det foreslås, at *stk. 1, nr. 2*, ændres som en konsekvens af gennemførelsen af MiFID-direktivet, jf. lovforslag xx, fremsat den xx. I lovforslag xx foreslås begreberne "fondsbørser" og "autoriserede markedspladser" erstattet af betegnelsen "regulerede markeder", der er en EU-retlig betegnelse. Dette indebærer, at grænserne for investeringer i obligationer udstedt af de nævnte internationale organisationer, og som er noteret på en autoriseret handelsplads, ophæves. Fremover vil Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomsforsikring kunne investere i disse obligationer ubegrænset på samme måde, som Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomsforsikring kan investere ubegrænset i statsobligationer.

Til nr. 2

Det foreslås, at *stk. 1, nr. 8 og 9*, ændres som en konsekvens af gennemførelsen af MiFID-direktivet. I den forbindelse er sondringen mellem "fondsbørser" og "autoriserede markedspladser" blevet ophævet og erstattet af betegnelsen "regulerede markeder", som er en EU-retlig betegnelse.

Til nr. 3

Det foreslås, at *stk. 1, nr. 11 og 12*, ændres som en konsekvens af gennemførelsen af MiFID-direktivet. I den forbindelse er sondringen mellem "fondsbørser" og "autoriserede markedspladser" blevet ophævet og erstattet af betegnelsen "regulerede markeder", som er en EU-retlig betegnelse.

Stk. 1, nr. 12, indeholder efter denne konsekvensændring kun andre lån og værdipapirer, som ikke er omfattet af nr. 1-11.

Til nr. 4

Det foreslås, at *stk. 1, nr. 2*, ophæves som en konsekvens af, at autoriserede markedspladser og andre regulerede markeder nu er omfattet af begrebet "reguleret marked". De aktiver, som er omfattet af den gældende *stk. 1, nr. 2*, (kapitalandele som omsættes på en autoriseret markedsplads eller et andet reguleret marked) vil være omfattet af de øvrige aktivkategorier, som er nævnt i § 69, *stk. 1*.

Til nr. 5

Det foreslås, at *stk. 2* ændres som en konsekvens af gennemførelsen af MiFID-direktivet. "Andre lån og værdipapirer" omfatter alle andre former for investeringer end de aktivkategorier, der er anført i § 69, *stk. 1, nr. 1-11*.

Til § 8

Til nr. 1

Det foreslås, at ophæve kravet i den gældende lov om, at Finanstilsynet årligt afgiver en beretning til økonomi- og erhvervsministeren om sin virksomhed. Ministeren bliver i dag orienteret om Finanstilsynets virksomhed på anden måde. Finanstilsynet opdaterer løbende informationer om Finanstilsynets virksomhed på tilsynets hjemmeside. Derudover aflægger tilsynet en årsrapport, der giver et samlet dækkende og pålideligt billede af Finanstilsynets økonomi og faglige resultater. Det foreslås, at ændringen har virkning allerede fra 1. januar 2006, jf. § 13, *stk. 2*. Se i øvrigt lovforslagets § 1, nr. 12, § 2, nr. 1, § 9, nr. 12, og § 10, nr. 1.

Til § 9

Til nr. 1

Med forslaget præciseres det, at den gældende lovs § 35, om hvorledes oplysningerne om forsikringsproduktet skal meddeles kunderne, også gælder ved forsikringsdistributørers salg af forsikringsprodukter.

Til nr. 2

Det foreslås præciseret i *stk. 1*, at alle erhvervsvirksomheder, der udøver forsikringsagentvirksomhed som defineret i den gældende lovs § 2, nr. 3, skal optages i et register.

I forslaget *stk. 2* er det angivet, hvilke forsikringsselskaber og filialer af udenlandske forsikringsselskaber, der skal registrere de erhvervsvirksomheder, hvormed der indgås aftaler om formidling af forsikringsselskabets produkter. I forhold til gældende lovs § 27, stk. 1, er det præciseret, at registreringsopgaven er pålagt ikke alene de danske forsikringsselskaber, men også filialer af EU forsikringsselskaber og filialer af forsikringsselskaber fra lande uden for EU. Registreringen skal offentliggøres i forsikringsselskabets eller filialens register over forsikringsagenter.

Forslaget i *stk. 3* skal sikre, at også gruppen af forsikringsagentvirksomheder, der sælger produkter for eksempelvis forsikringsselskaber fra et EU medlemsland, der udnytter retten til at udøve tjenesteydelsesvirksomhed her i landet, registreres her i landet. Disse erhvervsvirksomheders aktivitet som forsikringsagentvirksomhed registreres fremover af Finanstilsynet. Registeret over forsikringsagentvirksomheder er en del af Finanstilsynets samlede register over forsikringsformidlere, der også omfatter forsikringsmæglervirksomheder og underagentvirksomheder. Registeret er offentligt tilgængeligt på Finanstilsynets hjemmeside.

Forslaget til *stk. 4* viderefører den gældende lovs § 27, stk. 2. I bestemmelsen angives, hvilke juridiske og fysiske personer registreringspligten omfatter.

Forslaget i *stk. 5* svarer stort set til gældende lovs § 28, stk. 1, 1. pkt.. Det angives, at en erhvervsvirksomhed ikke må påbegynde salg af forsikringsprodukter, forinden registrering er sket. Registrering foretages af forsikringsselskabet i medfør af bestemmelsens stk. 2 eller af Finanstilsynet, jf. bestemmelsens stk. 3.

I medfør af den gældende lovs § 27, stk. 3, har Finanstilsynet udstedt bekendtgørelse om forsikringsselskabernes pligter som registerførere. Denne hjemmel videreføres i forslaget *stk. 6*, hvor det samtidig som konsekvens af forslaget til *stk. 2* er præciseret, at registreringspligten også påhviler filialer.

Til nr. 3

Forslaget til en ny affattelse af § 28, *stk. 1*, viderefører stort set gældende lovs § 28, stk. 1, 2. pkt., om, hvilke erklæringer der skal indsendes til brug for registrering som forsikringsagentvirksomhed eller administrationsselskab.

I medfør af forslaget til en ny affattelse af § 27, stk. 3, er det Finanstilsynet, der har beføjelsen til at registrere de erhvervsvirksomheder, der ikke har indgået forsikringsformidlingsaftaler med et herværende forsikringsselskab eller med en herværende filial af et forsikringsselskab. Det er derfor som noget nyt angivet i forslaget til § 28, *stk. 1, nr. 1*, at forsikringsagentvirksomheden eller administrationsselskabet skal indsende erklæring om at have tegnet en erhvervsansvarsforsikring, der omfatter ethvert økonomisk krav, der måtte følge af forsikringsagentvirksomhedens eller administrationsselskabets aktivitet som forsikringsformidler.

Det foreslås at give Finanstilsynet bemyndigelse til at fastsætte de nærmere regler om ansvarsforsikringens dækningsomfang og tidsmæssige udstrækning, jf. forslagets § 9, nr. 6.

De under *stk. 1, nr. 2-4*, nævnte erklæringer viderefører gældende lovs § 28, stk. 1, nr. 1-3.

Til nr. 4

Bestemmelsen i *stk. 2* præciserer, at forsikringsagentvirksomheder eller administrationsselskaber, der omfattes af et forsikringsselskab eller en filials registreringspligt efter forslagets § 27, stk. 2, ikke skal indsende erklæring om at have tegnet en erhvervsansvarsforsikring. Forsikringsagentvirksomheden eller administrationsselskabet handler som følge af den indgåede forsikringsformidlingsaftale på forsikringsselskabets eller filialens ansvar og er derfor ikke pligtig til selv at tegne en sådan forsikring.

Erklæringerne efter nr. 2-4 skal som hidtil afgives til det forsikringsselskab eller den filial, der registrerer den pågældende forsikringsagentvirksomhed eller administrationsselskab. Det er som hidtil forsikrings-

agentvirksomheden eller administrationsselskabet, der bærer ansvaret for, at betingelserne for registrering er til stede, når de pågældende erklæringer afgives.

Til nr. 5, 8 og 9

Ændringerne er af redaktionel karakter som følge af forslaget § 9, nr. 3 og 4.

Til nr. 6

Det foreslås i *stk. 5* at give Finanstilsynet bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om ansvarsforsikringens dækningsomfang og tidsmæssige udstrækning. Denne bemyndigelse vil blive benyttet til at fastsætte de samme regler herom, som i dag gælder for andre forsikringsformidlere. Efter direktiv om forsikringsformidlings artikel 4(3) kræves, at ansvarsforsikringen dækker mod erstatningsansvar for pligtforsømmelse på mindst 1 mio. euro pr. skadetilfælde og sammenlagt på 1,5 mio. euro for alle skadetilfælde i løbet af et år.

Til nr. 7

Forslaget viderefører i *stk. 1* den gældende lovs § 29, hvorefter det påhviler forsikringsselskabet, som registrerer, at slette en forsikringsagentvirksomhed eller et administrationsselskab af sit register, når forsikringsformidlingsaftalen mellem parterne ophører. Det er i bestemmelsen tilføjet, at pligten til at slette en forsikringsvirksomhed eller et administrationsselskab af sit register tilsvarende påhviler filialen, når denne er registreret.

Forslaget i *stk. 2* er en konsekvens af, at Finanstilsynet i medfør af forslaget § 10, nr. 2, registrerer en særlig gruppe af forsikringsagentvirksomheder. Det præciseres, at sådanne forsikringsagentvirksomheder og administrationsselskaber skal underrette Finanstilsynet om forsikringsformidlingsaftalens ophør. Finanstilsynet ajourfører herefter på samme måde som forsikringsselskabet eller filialen efter *stk. 1* de registrerede oplysninger.

Til nr. 10

Ændringen af § 44, *stk. 4*, er en konsekvens af, at det nu er præciseret, at registreringsopgaven også påhviler en filial, jf. forslaget til en ny affattelse af § 27, *stk. 2*.

Det er endvidere tilføjet, at Finanstilsynet også kan give filialen et påbud, hvis ikke pligten til at slette en forsikringsagentvirksomhed eller et administrationsselskab, jf. forslaget til en ny affattelse af § 29, *stk. 1*, iagttages.

Til nr. 11

Ændringen er af redaktionel karakter som følge af forslaget § 9, nr. 2 og 4.

Til nr. 12

Det foreslås, at ophæve kravet i den gældende lov om, at Finanstilsynet årligt afgiver en beretning til økonomi- og erhvervsministeren om sin virksomhed. Ministeren bliver i dag orienteret om Finanstilsynets virksomhed på anden måde. Finanstilsynet opdaterer løbende informationer om Finanstilsynets virksomhed på tilsynets hjemmeside. Derudover aflægger tilsynet en årsrapport, der giver et samlet dækkende og pålideligt billede af Finanstilsynets økonomi og faglige resultater. Det foreslås, at ændringen har virkning allerede fra 1. januar 2006, jf. § 13, *stk. 2*. Se i øvrigt lovforslagets § 1, nr. 12, § 2, nr. 1, § 8, nr. 1, og § 10, nr. 1.

Til nr. 13

Den ny affattelse er delvis af redaktionel karakter.

Det foreslås dog, at overtrædelse af § 29, stk. 2, 1. pkt., straffes med bøde, idet Finanstilsynets mulighed for at holde registeret over forsikringsformidlere ajourført afhænger af, at forsikringsagentvirksomheder og administrationsselskaber underretter Finanstilsynet om forsikringsformidlingsaftalens ophør.

Dette behov er ikke tilsvarende til stede, når forsikringsformidlingsaftalen er indgået mellem forsikrings-selskab eller en filial og en forsikringsagentvirksomhed eller et administrationsselskab. I sådanne tilfælde foreslås det, at Finanstilsynet kan give forsikringsselskabet eller filialen påbud om at ajourføre sit register, når dette ikke er sket på trods af underretning fra en forsikringsagentvirksomhed eller et administrationsselskab om ophør af en forsikringsformidlingsaftale, jf. forslaget til en ny affattelse af § 44, stk. 4, der efter den gældende lov kun omfatter forsikringsselskaber. Denne mulighed er med lovforslagets § 10, nr. 10, udvidet til også at gælde filialer.

Endelig er der foretaget en justering af strafbestemmelsen for overtrædelse af den gældende lovs § 37 således, at det ikke er strafbelagt at undlade at indbringe tvivlstilfælde for Finanstilsynet efter § 37, stk. 3, og således, at Finanstilsynets hjemmel i § 37, stk. 6 og 7 til at fastsætte nærmere regler om ansvarsforsikringens omfang samt til at fastsætte i hvilken form erklæringer efter § 37, stk. 1 og 2, heller ikke er strafbelagt.

Til § 10

Til nr. 1

Det foreslås, at ophæve kravet i den gældende lov om, at Finanstilsynet årligt afgiver en beretning til økonomi- og erhvervsministeren om sin virksomhed. Ministeren bliver i dag orienteret om Finanstilsynets virksomhed på anden måde. Finanstilsynet opdaterer løbende informationer om Finanstilsynets virksomhed på tilsynets hjemmeside. Derudover aflægger tilsynet en årsrapport, der giver et samlet dækkende og pålideligt billede af Finanstilsynets økonomi og faglige resultater. Det foreslås, at ændringen har virkning allerede fra 1. januar 2006, jf. § 13, stk. 2. Se i øvrigt lovforslagets § 1, nr. 12, § 2, nr. 1, § 8, nr. 1, og § 9, nr. 12.

Til § 11

Til nr. 1

Bestemmelsen foreslås ophævet som led i regeringens målsætning om at reducere de administrative byrder for erhvervslivet med 25 pct. inden udgangen af 2010.

Ifølge § 8 skal gevinster indsættes på kontohaverens gevinstkonto eller udbetales kontant senest i måneden efter bortlodningsmåneden. Endvidere skal pengeinstitutterne give vinderne skriftlig meddelelse om gevinsten.

Med forslaget ophæves kravet i § 8, stk. 1, 2. pkt., om, at pengeinstitutterne skal give vindere skriftlig meddelelse

Til § 12

§ 7, stk. 1, foreslås ændret som led i regeringens målsætning om at reducere de administrative byrder for erhvervslivet med 25 pct. inden udgangen af 2010.

Med ændringen bliver det muligt for forsikringsselskaberne at vælge, om de vil anmelde størrelsen af det forfaldne afgiftsbeløb efter udgangen af hver måned eller efter udgangen af hvert kvartal. Med denne valgmulighed sikres det, at selskaberne kan vælge at opretholde deres administrative systemer og forsat indberettede oplysningerne med udgangen af hver måned.

Til § 13

Det foreslås i stk. 1, at loven træder i kraft den 1. januar 2007.

Tidspunktet svarer til den frist for ikrafttrædelse af medlemsstaternes nationale regler, der gennemfører visse af bestemmelserne i forordning om oplysninger om indbetalinger ved pengeoverførsler.

Forslaget om at ophæve kravet i den gældende lov om, at Finanstilsynet årligt afgiver en beretning til økonomi- og erhvervsministeren om sin virksomhed, foreslås at have virkning fra 1. januar 2006, jf. *stk. 2*, da ministeren allerede fra dette år orienteres om Finanstilsynets virksomhed på anden måde, herunder ved at Finanstilsynet aflægger regnskab og løbende opdaterer tilsynets hjemmeside med information.

I *stk. 3* foreslås det, at ikrafttrædelsestidspunktet for de af lovforslagets bestemmelser nævnt i bestemmelsen, der indeholder redaktionelle ændringer af den finansielle lovgivning på grund af gennemførelsen af MiFID-direktivet, fastsættes til den 1. november 2007. Det tidspunkt svarer til tidspunktet for ikrafttræden af medlemsstaternes nationale lovgivning til gennemførelse af direktivet.

Til § 14

Bestemmelsen vedrører lovforslagets territoriale afgrænsning.

Af *stk. 2* fremgår det, at §§ 4 og 9 ikke kan sættes i kraft for Færøerne, da forsikringsvirksomhed er et færøsk særanliggende.